

# ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Αριθμός 7

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

16 Φεβρουαρίου 2025

*«Εξομολογήσομαι σοι Κύριε...ὅτι ...  
ἐλυτρώσω τό σῶμα μου ἐξ ἀπωλείας»  
(Σοφ. Σειράχ 51,12).*

Ὁ σοφός Σειράχ στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφωνεῖ: «Θά σέ δοξολογήσω Κύριε...διότι ἔγινες γιά μένα σκεπαστής καί βοηθός καί ἐλύτρωσες τό σῶμα μου ἀπό τήν ἀπώλεια». Ὁ σοφός Σολομών στά βιβλία του σημειώνει: «Ἀπόφευγε κάθε κακό. Ὅταν ἔτσι πορεύεσαι, θά ἀπολαμβάνεις ὑγεία στό σῶμα σου» (Παρ. 3,7-8). «Δέν θά κατοικήσει ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ σέ σῶμα καταχρεωμένο μέ πολλές ἀμαρτίες» (Σοφ. Σολομ. 1,4). Ὁ πολύαθλος Ἰώβ ἀναβοᾷ: «Γνωρίζετε ὅτι τό σῶμα σας εἶναι ἀπό πηλόν» (Ἰώβ 13, 12). Στό βιβλίο τῶν Μακκαβαίων διαβάζουμε: «Ὁ σοφός καί ὁ σώφρων εἶναι ἀνδρεῖος καί κύριος τῶν παθῶν» (Δ', 7,23). «Ἄς διαθέσωμε τά σώματά μας στή τήρηση τοῦ Νόμου (Δ',13,13). Τό ἀνθρώπινο σῶμα δημιουργήθηκε ἀπό τά χέρια τοῦ Δημιουργοῦ «κατ' εἰκόνα Του» (Γεν. 1,27) καί εἶναι ἠθικῶς ὑπόλογο πρὸς Αὐτόν. Τό ἀνθρώπινο σῶμα «εὐλογεῖ τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ» (Ψαλμ. 144,21). «Παίρνει τόν στραβό δρόμο» (Γεν. 6,12). Θά ἀντικρούσει τήν «δόξα Κυρίου» (Ἠσ. 40,5). «Θά καταλάβει ποιός εἶναι ὁ Κύριος» (Ἠσ. 49,26). Θά κριθεῖ στήν Δευτέρα Παρουσία (Ἰερ. 22,17). Θά εὐλογηθεῖ μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα (Ἰώβ 3,1). Θά ἐπιστρέψει στό χῶμα ἀπό τό ὁποῖο προῆλθε (Γεν. 2,7). ἐνῶ ἡ ζωτική πνοή ἐπιστρέφει στόν κάτοχό της. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ δωρητής τῆς ζωῆς (Ἰώβ 33,4), (Ψαλμ. 132,3), (Ἠσ. 57,16).

Ὁ Μέγας Βασίλειος σέ μιά ὁμιλία του, περί ἀκολασίας, λέγει ὅτι «τό νά προσκυνεῖ ἡ ψυχὴ τό σῶμα καί νά τό ὑπηρετεῖ δουλικά, αὐτό εἶναι παραφροσύνη». Μέ αὐτή τή λέξη μπορεῖ νά περιγράψει κανεῖς τήν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ σήμερα στόν κόσμο. Τί ἄλλο ἀπό μανιακή παραφροσύνη εἶναι ἡ προβολή τῶν αἰσθησιακῶν ἡδονῶν καί ἡ λατρεία τῆς σάρκας; Ἡ «παρά φύσιν» συμπεριφορὰ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου κατάργησε τήν φυσικότητα στή ζωὴ καί

μετέβαλε τόν κόσμο σέ κοινωνία κτηνωδίας, βίας και άπανθρωπισμού.

Ο Χριστιανισμός δέν ύποτιμᾷ καί δέν περιφρονεῖ τό ἀνθρώπινο σῶμα. Αντιθέτως, τό θεωρεῖ «ναόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καί «κατοικητήριον» τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μέσα στή σαρκική χοϊκότητα εἰσηλθε ὁ Υἱός καί Λόγος γιά νά τή θεώσει, ἀποδείχνοντας ἔτσι τήν τιμή μέ τήν ὁποία περιβάλλει τό δημιουργημα τῶν χειρῶν Του. Πάνω, ὅμως, ἀπό τό σῶμα θέτει τό πνεῦμα. Τό σῶμα βλέπει ὡς ναό μέσα στόν ὁποῖο κατοικεῖ ἡ ἀθάνατη ψυχή, «ὑπέρ ἧς Χριστός ἀπέθανεν». Αὐτά τονίζει στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί συμπληρώνει: «τό σῶμα... τῷ Κυρίῳ καί ὁ Κύριος τῷ σώματι» (Α' Κορ. 6,13). Τό σῶμα δέν εἶναι πλασμένο γιά τήν ἁμαρτία, ἀλλά γιά νά ἐξυπηρετεῖ τήν ψυχή στόν ἀγῶνα τοῦ ἁγιασμοῦ. Οἱ χοϊκές του ἐπιθυμίες ἐκλογικεύονται μέ τή σωφροσύνη καί οἱ γήϊνες ὁρμές του μέ τή σκληραγωγία. Δέν εἶναι κακό τό σῶμα. Κακό εἶναι τά πάθη. Στήν Ὁρθόδοξη Θεολογία ἡ σωματική ἄσκηση, ὁ πνευματικός ἀγῶνας δέν στρέφεται ἐναντίον τοῦ σώματος, ἀλλά κατά τῶν παρά φύσιν κινήσεων, ἐναντίον τῶν παθῶν. Ὅπως ὠραιότατα διαβάζουμε στό «Γεροντικόν», «ἡμεῖς παθοκτόνοι ἐδιδάχθημεν καί ὄχι σωματοκτόνοι». Στέφανος τῆς ἀσκήσεως καί δῶρο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στούς ἐκζητητές τοῦ θείου ἐλέους εἶναι ὁ ἐξαγιασμός καί τοῦ σώματος, ὅπως παρατηροῦμε στά ἄφθαρτα καί εὐωδιάζοντα λείψανα τῶν Ἁγίων μας. Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι νά γίνουμε ἅγιοι. Νά διατηρήσουμε τό σῶμα μας ἁγιασμένο καί τιμημένο. Ὁ Θεός μᾶς ἀγόρασε καί πλήρωσε τό τίμημα. Ὁφείλουμε νά τόν δοξάζουμε καί μέ τό σῶμα μας καί μέ τό πνεῦμα μας.

Ὁ Μέγας Βασίλειος παρατηρεῖ ὅτι τό σῶμα ἀποτελεῖ τό ἐργαλεῖο μέ τό ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος θά διάγει μιᾶ ἐνάρετη ζωή, σύμφωνα μέ τίς χριστιανικές ἀρετές. Τά σωματικά πάθη προτρέπουν τούς ἀνθρώπους στή διάπραξη ἁμαρτωλῶν πράξεων.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος λέγει ὅτι ἡ ἀνθρώπινη σάρκα θεραπεύτηκε, ξέφυγε ἀπό τή φθορά καί θεώθηκε ἐπειδή τήν προσέλαβε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά τόν καινούργιο Ἀδάμ τῆς σωτηρίας σέ ἀντίθεση μέ τόν πρῶτο Ἀδάμ τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ὁ Χριστός, ὅταν θεράπευε ἀρρώστους, θεράπευε καί

τά σώματα καί τίς ψυχές (Ἰω. 5,14) καί προέτρεπε: «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει καγῶ ἐν αὐτῶ» (Ἰω. 6,56).

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ ἀσκητής ἐπισημαίνει ὅτι κανεῖς δέν ἀποκτᾶ τήν σωματική ἀρετή χωρίς νά περάσει θλίψεις καί κακουχίες, πειρασμούς καί δοκιμασίες.

Ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος λέγει: Ἐπειδή ὁ Χριστός ἐγινε τέλειος ἄνθρωπος, ὅμοιος μέ μᾶς σέ ὅλα ἐκτός ἀπό τήν ἁμαρτία, μᾶς μεταδίδει τήν Θεότητά Του λόγῳ τῆς πίστες μας σ' Αὐτόν.

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος διδάσκει: Ἡ ἐπιμέλεια καί ἡ ἀμέλεια εἶναι δύο δυνατά μέσα ἢ νά μᾶς ἐνώσουν μέ τόν Θεό ἢ νά μᾶς χωρίσουν ἀπό Αὐτόν.

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος θά πει: Τό μυστικό τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα εἶναι ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη στόν Χριστό, ἡ τέλεια ὑπακοή στό Χριστό.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἀνακεφαλαιώνει: Ὅποιος ἔχει τήν πνευματική ὁμορφιά πού δίνει ἡ ἀρετή, λάμπει ἀπό θεία χάρη. Ἡ ἀποτοξίνωση ἀπό τά πάθη καί τό λαμπικάρισμα τῆς ψυχῆς διακρίνονται καί στή σάρκα, ἡ ὁποία λαμπικάρεται καί αὐτή καί ἔτσι ἀγάλλεται ὁ ἄνθρωπος.

Χριστιανοί μου,

σέ μιά ἐποχή πού ὁ ἐθισμός τοῦ ἀνθρώπου μέ τή σαρκική διαφθορά εἶναι πραγματικότητα, ἔρχεται σάν κεραυνός ὁ ἀποστολικός λόγος νά μᾶς συνεφέρει καί νά μᾶς ὑπομνήσει τό χρέος πού ἔχουμε σάν χριστιανοί βαπτισμένοι. Νά δοξάζουμε τόν Κύριο καί μέ τό σῶμα μας καί μέ τό πνεῦμα μας. Τό μέν σῶμα νά καθαρίζουμε μέ τήν ἐγκράτεια, τό δέ πνεῦμα νά ἐξαγνίζουμε μέ τήν προσευχή. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέν πρέπει νά παραδίνεται στήν ἐξουσία τῶν παθῶν ἀλλά νά μένει πάντα ἐλεύθερος.

Ἀδελφοί μου,

γιά νά φθάσουμε στόν ἁγιασμό χρειάζεται ἀσκησι καί ὑπομονή. Χωρίς προσωπικό ἀγῶνα δέν κερδίζεται ἡ μάχη κατά τῶν παθῶν. Ἀπαιτεῖται καθημερινή προσπάθεια μέ τήν καθοδήγησι τοῦ πνευματικοῦ πατέρα καί ἀπόθεσι τῆς ἐλπίδας μας γιά ἐπιτυχία τοῦ ποθουμένου στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, «ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσι, τήν ἄφεσι τῶν ἁμαρτιῶν» (Κολ. 1,14). **ΑΜΗΝ!**